A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. május 24. *

A T-109/05. és T-444/05. sz. egyesített ügyekben,

a **Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG),** korábban Navigazione Libera del Golfo SpA (székhelye: Nápoly [Olaszország], képviselik: S. Ravenna és A. Abate ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Costa de Oliveira és V. Di Bucci, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

az **Olasz Köztársaság** (képviselik kezdetben: I. Braguglia, meghatalmazotti minőségben és M. Fiorilli avvocato dello Stato, később: M. Fiorilli és R. Adam, meghatalmazotti minőségben, végül: I. Bruni avvocato dello Stato),

* Az eljárás nyelve: olasz.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: B. Driessen és A. Vitro, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók a T-444/05. sz. ügyben

és

a **Caremar SpA** (székhelye: Nápoly [Olaszország], képviselik kezdetben: G. M. Roberti, A. Franchi és G. Bellitti ügyvédek, később: G. M. Roberti, G. Bellitti és I. Perego ügyvédek)

beavatkozó a T-109/05. és T-444/05. sz. ügyben,

a felperesnek az Olaszország által az Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar és Toremar tengerhajózási társaságok (Tirrenia-csoport) számára nyújtott állami támogatásokról szóló 2004. március 16-i 2005/163/EK bizottsági határozat (HL L 53., 29. o.) közzétett változatában nem szereplő bizonyos adatokhoz való hozzáférését megtagadó 2005. február 3-i D (2005) 997 és 2005. október 12-i D (2005) 9766 bizottsági határozatok megsemmisítésére irányuló kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: Czúcz O. elnök, I. Labucka és K. O'Higgins (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. június 1-jei tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 Az EK 255. cikk értelmében:

„(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz hozzáférni a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározandó elvek és feltételek szerint.

(2) Az e dokumentumokhoz való hozzáférési jog általános elveit és köz- vagy magánérdeken alapuló korlátozásait az Amszterdami Szerződés hatálybalépésétől számított két éven belül a Tanács határozza meg a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(3) Valamennyi fent említett intézmény saját eljárási szabályzatában rögzíti a dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó különös rendelkezéseket."

2 Az EK 287. cikk értelmében:

„A Közösség intézményeinek tagjai, a bizottságok tagjai, valamint a Közösség tisztviselői és egyéb alkalmazottai szolgálati jogviszonyuk megszűnését követően sem

fedhetik fel a szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információkat, így különösen a vállalkozásokra, az ezek üzleti kapcsolataira vagy költségösszetevőire vonatkozó információkat."

3 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) meghatározza az ezen intézmények dokumentumaihoz való, EK 255. cikkben előírt hozzáférési jog elveit, feltételeit és korlátait.

4 Az 1049/2001 rendelet „Cél" című 1. cikkének a) pontja előírja, hogy e rendelet célja, hogy „a köz- vagy magánérdek alapján olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való, az [EK] 255. [cikkben] előírt hozzáférési jogra irányadó elveket, feltételeket és korlátozásokat, hogy a dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa."

5 E rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint."

6 Az 1049/2001 rendelet 3. cikkének a) pontja értelmében e rendelet alkalmazásában a „dokumentum" úgy kerül meghatározásra, mint „az adathordozótól (papír, elektronikus forma vagy hang-, kép- vagy audiovizuális felvétel) függetlenül, az intézmény feladatkörébe tartozó politikára, tevékenységre és döntéshozatalra vonatkozó üggyel kapcsolatos adattartalom."

7 Az 1049/2001 rendeletnek a hozzáférés joga alóli kivételeket meghatározó 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[…]

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná [helyesen: ha a hozzáférhetővé tétel sértené] a következők védelmét:

– természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

– bírósági eljárások és jogi tanácsadás,

– ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[…]

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető, illetve nem tehető közzé [helyesen: a dokumentum hozzáférhetővé tehető, illetve nem tehető hozzáférhetővé].

(5) Bármely tagállam kérheti az intézménytől, hogy előzetes beleegyezése nélkül az intézmény az illető tagállamtól származó dokumentumot ne tegye közzé [helyesen: ne tegye hozzáférhetővé].

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők [helyesen: hozzáférhetővé tehetők].

(7) Az (1)–(3) bekezdésben megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. A kivételek maximum 30 éves időtartamra alkalmazhatók. A magánszférára vagy a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok és a minősített dokumentumok esetében a kivételek szükség esetén ezen időtartam elteltét követően is alkalmazhatók."

8 Az „Első kérelmek feldolgozása" című 7. cikk előírja:

„(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. A kérelmezőnek átvételi elismervényt kell küldeni. Az intézmény a kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet, továbbá tájékoztatja a kérelmezőt arról a jogáról, hogy e cikk (2) bekezdésének megfelelően megerősítő kérelmet nyújthat be.

(2) Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az intézmény válaszának átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri.

[…]"

9 Az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az intézmény az ilyen kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. Teljes vagy részleges elutasítás esetében az intézmény tájékoztatja a kérelmezőt a rendelkezésre álló jogorvoslatokról, nevezetesen arról, hogy bírósági eljárást indíthat az intézménnyel szemben, illetve panasszal fordulhat az ombudsmanhoz az [EK] 230. [cikkben], illetve [az EK] 195. [cikkben] megállapított feltételek szerint."

10 Egyébiránt, az EK-Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) meghatározza az azon hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárásokat, amellyel a Bizottság az EK 88. cikk értelmében rendelkezik annak eldöntésére, hogy az állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethető-e.

11 A 659/1999 rendeletnek „Az érdekelt felek jogai" című 20. cikke előírja:

„(1) Bármely érdekelt fél nyújthat be észrevételt a 6. cikk szerint, miután a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megkezdéséről határozatot hozott. Valamennyi érdekelt fél, aki észrevételt nyújtott be, és az egyedi támogatás bármely kedvezményezettje, kézhez kapja a Bizottság 7. cikk szerint hozott határozatának egy példányát.

(2) Minden érdekelt fél tájékoztathatja a Bizottságot a feltételezett jogellenes támogatásról és a támogatással való feltételezett visszaélésről. Amennyiben a Bizottság úgy

ítéli meg, hogy a birtokában lévő információ alapján nincs megfelelő alap az eset vizsgálatára, erről tájékoztatja az érdekelt felet. Amennyiben a Bizottság határozatot hoz a benyújtott információ tárgyára vonatkozólag, a határozat egy példányát megküldi az érdekelt félnek.

(3) Bármely érdekelt fél kérelemre megkapja a 4. és 7. cikk, a 10. cikk (3) bekezdése és a 11. cikk szerinti határozat egy példányát."

12 A határozatok címzettjei című 25. cikk a következőképpen rendelkezik:

„A […] határozatok címzettje az érintett tagállam. A Bizottság e határozatokról haladéktalanul értesíti az érintett tagállamot, és lehetőséget biztosít arra, hogy a tagállam jelezze a Bizottságnak, megítélése szerint melyik információ tartozik a szolgálati titoktartási kötelezettség alá."

13 Az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló, 2003. december 1-jei C (2003) 4582 bizottsági közlemény (HL C 297., 6. o.; a továbbiakban: az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közlemény), amely megállapítja a Bizottság eljárását azon kérelmek kezelésével kapcsolatosan, melyekkel a tagállamok mint állami támogatásokra vonatkozó határozatok címzettjei fordulnak a Bizottsághoz, hogy ezen határozatok egyes részeinek a szakmai titoktartási kötelezettség alá vetését kérelmezzék, tehát azt, hogy a határozat közzétételekor a szóban forgó részek tartalmát ne tárják fel, 3.1. pontjában előírja:

„Az üzleti titok kizárólag azon vállalkozásról szóló információra vonatkozhat, amely esetleges vagy tényleges gazdasági értékkel bír, és amelynek közzététele vagy felhasználása más vállalkozások számára gazdasági nyereséget jelenthet. Ennek gyakori

példái a gyártási és forgalmazási költségek értékelésének módszerei, előállítási titok […] [helyesen: a gyártási eljárások, az ellátási források, a termelt és értékesített mennyiségek, a piaci részesedések, az ügyfelek és viszonteladók adatai, a kereskedelmi stratégiák, az előállítási ár, az értékesítési politikák, valamint a vállalkozás belső szervezetére vonatkozó információk]."

14 Az „Egyéb bizalmas információ" című 3.2. pontban többek között az is előírásra került, hogy a közszolgáltatás szervezésével és az arra vonatkozó költségekkel kapcsolatos információ például szokásosan nem minősíthető egyéb bizalmas információnak, bár üzleti titoknak minősülhet, amennyiben az információ a 3.1. pontban felsorolt feltételeknek eleget tesz.

A jogvita előzményei és az eljárás

15 Az Olaszország által az Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar és Toremar tengerhajózási társaságok (Tirrenia-csoport) számára nyújtott állami támogatásokról szóló 2004. március 16-i 2005/163/EK határozatában (HL 2005. L 53., 29. o.) az Európai Közösségek Bizottsága részben helyt adott az olasz hatóságok arra irányuló kérelmének, hogy határozatának közzétett változatából törölje az Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar és Toremar tengerhajózási társaságoknak (a továbbiakban: Tirrenia-csoport) a szóban forgó határozat (128) és (140) preambulumbekezdése táblázataiban szereplő költségtényezőire vonatkozó adatokat.

16 A Bizottság a felperessel a Navigazione Libera del Golfo Srl-lel (NLG) a 659/1999 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének második mondata értelmében a 2005/163 határozat nem bizalmas változatát közölte.

17 2004. november 24-i levelében S. Ravenna, a felperes ügyvédje az 1049/2001 rendelet 6. és 7. cikkének értelmében azt kérte a Bizottságtól, hogy küldje meg számára a 2005/163 határozat teljes szövegét, amely magában foglalja „a [szóban forgó] határozat [128] és [140] preambulumbekezdésében található táblázatokban nem szereplő adatokat, a Caremar által évente viselt, részletezett többletköltségekre vonatkozó adatokat is beleértve, különösen a Nápoly és Capri viszonylatban kompokkal, illetve gyorsjáratú hajókkal történő utasszállítási szolgáltatásra vonatkozóan."

18 A Bizottság Energia és Közlekedés Főigazgatósága a hivatkozott dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelemre 2004. december 7-i levelében válaszolt, amelyben megtagadta a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében található táblázatok adataihoz való hozzáférést. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a hivatkozott preambulumbekezdések az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivételek alá tartoznak, amely rendelkezés előírja, hogy az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeit. A Bizottság kiemelte, hogy a szóban forgó adatokat bizalmasnak kellett minősíteni az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közlemény értelmében.

19 2005. január 4-i levelében S. Ravenna az 1049/2001 rendelet 8. cikke értelmében megerősítő kérelmet nyújtott be.

20 A D (2005) 997 számot viselő 2005. február 3-i levélben (a továbbiakban: az első megtámadott határozat) a Bizottság Főtitkársága megerősítette a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, úgy ítélve meg, hogy a költségeknek az egyes társaságok tekintetében a közérdekű szolgáltatások működtetéséhez odaítélt éves kompenzáció számításában való felosztására vonatkozó, kért adatok hozzáférhetővé tétele árthat a Tirrenia-csoport vállalkozásai kereskedelmi érdekeinek, és előnyt jelenthet a többi vállalkozás számára. A Bizottság szerint ilyen jellegű információt nem közöltek azon érdekelt felekkel, akikkel a 659/1999 rendelet 20. cikke értelmében közölték a határozatot. A Bizottság továbbá az EK 287. cikk értelmében az érdekeltek számára nem

fedheti fel a szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információkat. A Bizottság a megtagadást elsősorban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésével indokolja, mivel a költségek hozzáférhetővé tétele sértheti az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.

21 A Bizottság előadta továbbá, hogy semmiféle nyomós közérdek nem igazolja a vállalkozások kereskedelmi érdekei védelme szükségességének figyelmen kívül hagyását a belső működésükre vonatkozó információk hozzáférhetővé tételével. Azt is megállapította, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése szerinti részleges hozzáférést már engedélyzték került.

22 A Törvényszék Hivatalához 2005. március 8-án érkezett keresetlevelében a felperes az első megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló keresetet nyújtott be, amelyet T-109/05. szám alatt vettek nyilvántartásba.

23 2005. szeptember 7-i végzésével a Törvényszék első tanácsának elnöke engedélyezte, hogy a Caremar SpA a Bizottság kereseti kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

24 Mivel a Bizottság ellenkérelmében a kereset elfogadhatatlanságára hivatkozott azon okból, hogy a keresetet nem előzte meg először a felperesnek egy eredeti, majd egy megerősítő kérelme az 1049/2001 rendelet 6. és 8. cikkének megfelelően, S. Ravenna, kifejezetten megjelölve, hogy a felperes meghatalmazottja, 2005. június 9-i levelében megismételte a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmét. Kizárólag az olasz hatóságok által megküldött azon részletes információkat és adatokat tartalmazó dokumentumok közlését kérte, amelyek igazolják a Caremar által a Nápoly-Beverello/

Capri (Olaszország) viszonylatban kompokkal, illetve gyorsjáratú hajókkal történő utasszállítás formájában ráruházott közszolgáltatási kötelezettség teljesítése okán évente viselt többletköltségeket.

25 2005. július 28-i levelében a Bizottság Energia és Közlekedés Főigazgatósága megtagadta a hozzáférést a szóban forgó dokumentumokhoz, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének megfelelően. Megtagadását azzal indokolta, hogy mivel e dokumentumokat az olasz hatóságok bocsátották ki, az 1049/2001 rendelet 4. és 5. cikkének, valamint az eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. december 5-i, 2001/937/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat (HL L 345., 94. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet 3. kötet 408. o.) 5. cikke (4) bekezdése b) pontjának értelmében egyeztett az olasz hatóságokkal, amelyek tudatták vele, hogy ellenzik e szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét.

26 2005. augusztus 19-i levelében a felperes a Caremar által a Nápoly-Beverello/Capri (Olaszország) viszonylatban kompokkal, illetve gyorsjáratú hajókkal történő utasszállítás formájában ráruházott közszolgáltatási kötelezettség teljesítése okán évente viselt többletköltségekre vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló megerősítő kérelmet nyújtott be.

27 2005. október 12-i, D (2005) 9766 számú levelében (a továbbiakban a második megtámadott határozat) a Bizottság Főtitkársága megerősítette az Energia és Közlekedés Főigazgatóság általi eredeti megtagadást. Mivel az olasz hatóságok ellenezték a Caremar által a hivatkozott viszonylatban teljesített közszolgáltatás biztosítása okán viselt többletköltségekre, és az e társaság számára az e feladat ellátásához nyújtott éves támogatásra vonatkozó adatok hozzáférhetővé tételét, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében előírt kivételt kell alkalmazni. A Bizottság kiemelte, hogy mivel az olasz hatóságok kifejezetten ellenezték a szóban forgó adatok hozzáférhetővé tételét, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének értelmében nem tudta biztosítani a szóban forgó dokumentumhoz való részleges hozzáférést. Ráadásul a Bizottság szerint a megerősítő kérelem értékelése szempontjából nem voltak relevánsak a felperesnek a kérelemben hivatkozott azon

érvei, amelyek az EK 87. és EK 88. cikkre, a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendeletre, valamint az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közleményre vonatkoztak, mivel a szóban forgó rendelkezések az állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásokra, és a felek ezen eljárásokban biztosított jogaira vonatkoznak. A dokumentumokhoz való hozzáférésnek az 1049/2001 rendeletben rögzített joga nem függ sem a kérelmező minőségétől, sem pedig sajátos érdekeitől.

28 A Törvényszék Hivatalához 2005. december 21-én érkezett keresetlevelében a felperes megsemmisítésre irányuló keresetet nyújtott be a második megtámadott határozattal szemben, amely keresetet T-444/05. számon vettek nyilvántartásba.

29 A Törvényszék első tanácsának elnöke 2006. szeptember 19-i végzésével engedélyezte, hogy az Európai Unió Tanácsa és az Olasz Köztársaság a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

30 A Törvényszék első tanácsának elnöke 2006. október 27-i végzésével engedélyezte, hogy a Caremar a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

31 A Törvényszék első tanácsának elnöke 2006. december 11-én hozott végzésével a szóbeli szakasz lefolytatása és ítélethozatal céljából elrendelte a T-109/05. és T-444/05. sz. ügyek egyesítését.

32 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a negyedik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

33 A Törvényszék az eljárási szabályzata 64. cikkének értelmében írásbeli kérdéseket intézett a felekhez. A felekkel 2008. október 10-én közölt első kérdésében a felperest annak megválaszolására hívta fel, hogy rendelkezik-e az eljáráshoz fűződő érdekkel a T-109/05. sz. ügyben, tekintettel arra, hogy a Bizottság elfogadta a T-444/05. sz. ügyben benyújtott kereset tárgyát alkotó második megtámadott határozatot. Második kérdésében a Törvényszék felhívta a feleket, hogy tegyék meg írásbeli észrevételeiket a Bíróság C-64/05. P. sz., Svédország kontra Bizottság ügyben 2007. december 18-án hozott ítéletének (EBHT 2007., I-11389. o.) a jelen ügyre esetlegesen gyakorolt következményei tekintetében.

34 A felperes azt válaszolta, hogy rendelkezik az eljáráshoz fűződő érdekkel a T-109/05. sz. ügyben, mivel a Bizottság hatályban tartotta az első megtámadott határozatot. A Bizottság a maga részéről azt állította, hogy ha a két kereset lényegében ugyanazon dokumentumokhoz való hozzáférésre irányul, a T-444/05. sz. ügyben benyújtott kereset a T-109/05. sz. ügyben benyújtott kereset helyébe lép, amely ily módon tárgytalanná válik.

35 A második kérdésre válaszolva a Bizottság azt állította, hogy az olasz hatóságok kellőképpen indokolták ellenzésüket az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében felsorolt kivételek egyike alapján, és az indokolási kötelezettség esetleges megsértése a jelen ügyben semmiféle hatást nem gyakorolt volna az aktus jogszerűségére, mivel az olasz hatóságok indokolt megtagadása őt kötötte, és arra kötelezte, hogy elutasítsa a hozzáférésre irányuló kérelmet.

36 2009. január 22-én a Törvényszék az eljárási szabályzat 64. cikkének értelmében egy második pervezető intézkedést hozott, és felhívta a Bizottságot, hogy válaszoljon arra, mit értett az alatt, amit a Törvényszék 2008. október 10-i kérdéseire adott válaszában állított, azaz „a T-444/05. sz. ügyben benyújtott kereset a T-109/05. sz. ügyben benyújtott kereset helyébe lép”, amely tehát tárgytalanná vált. A Törvényszék felhívta, hogy pontosítsa, hogy ebből azt a következtetést kell-e levonnia, hogy a Bizottság ténylegesen visszavonta a T-109/05. sz. ügyben benyújtott kereset tárgyát alkotó, első megtámadott határozatot, és ha ez nem így történt, szándékában áll-e visszavonni ezen első határozatot.

37 A Bizottság azt válaszolta, hogy a T-444/05. sz. ügyben a keresetet kizárólag azon tény okán nyújtották be, hogy az első keresetet nem előzte meg jogszerűen a felperes nevében a közigazgatási szakasz, és e tény okán, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani. Ezen okból a második kereset az első helyébe lép, amely már nem létezhet önállóan, ezért tárgy nélkülivé vált.

38 A Törvényszéknek a T-265/04., T-214/04. és T-504/04. sz., Tirrenia di Navigazione kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. március 4-én hozott ítéletét (az EBHT-ban nem tették közzé) követően – amely megsemmisítette a 2005/163 határozatot – a Törvényszék a az eljárási szabályzat 64. cikke értelmében egy harmadik, 2009. március 17-én közölt írásbeli kérdést is feltett, amelyben felhívta a feleket, hogy terjesszék elő arra vonatkozó észrevételeiket, hogy a hivatkozott ítéletből milyen következtetéseket lehet levonni a T-109/05. és T-444/05. sz. egyesített ügyeket illetően..

39 A felperes úgy ítélte meg, hogy rendelkezik az eljáráshoz fűződő fennálló érdekkel a két ügyben, annak szükségessége okán, hogy rendelkeznie kell a Caremar által a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatban teljesített közszolgáltatási kötelezettség okán ténylegesen viselt költségek, valamint az évente e jogcímen ez utóbbinak nyújtott támogatások összegére vonatkozó adatokkal, mivel e dokumentumok lehetővé tehetik számára esetleges bírósági eljárások kezdeményezését.

40 A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 2005/163 határozatnak a Törvényszék általi megsemmisítését követően a T-109/05. és a T-444/05. sz. ügyekben benyújtott keresetek tárgytalanná váltak, mivel a felperesnek már nem fűződik érdeke ahhoz, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozatok megsemmisítését kérje.

41 2010. április 7-én az eljárási szabályzat 64. cikke értelmében új pervezető intézkedések elfogadására került sor.

42 2010. április 12-i végzésében a Törvényszék az eljárási szabályzat 65. cikkének b) pontja, 66. cikkének 1. §-a és 67. cikke 3. §-ának harmadik bekezdése értelmében felhívta a Bizottságot, hogy nyújtson be bizonyos iratokat.

43 A 2010. június 1-jén tartott tárgyaláson a Törvényszék tudomásul vette, hogy a Bizottság visszavonta a T-444/05. sz. ügyben felhozott elfogadhatatlansági kifogását.

44 2010. július 9-i végzésében a Törvényszék az eljárási szabályzat 62. cikke alapján elrendelte a szóbeli szakasz újbóli megnyitását. A Törvényszék felhívta a feleket, hogy nyilatkozzanak a C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletből (EBHT 2010., I-5885. o.) levont következtetéseik tekintetében.

A felek kereseti kérelmei

45 A T-109/05. sz. ügyben a felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg az első megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

46 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

47 A Caremar azt kéri, hogy a Törvényszék:

– adjon helyt a Bizottság kereseti kérelmeinek;

– a keresetet mint elfogadhatatlant és mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

48 A T-444/05. sz. ügyben a felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a második megtámadott határozatot, és másodlagosan nyilvánítsa a jelen ügyre alkalmazhatatlannak az 1049/2001 határozat 4. cikkének (5) bekezdését;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

49 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint elfogadhatatlant és mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

50 Az Olasz Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant utasítsa el.

51 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el.

52 A Caremar azt kéri, hogy a Törvényszék:

– adjon helyt a Bizottság kereseti kérelmeinek, és a keresetet mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A – *A T-109/05. sz. ügyben benyújtott keresetről*

1. *A jogvita tárgyáról*

a) A felek érvei

53 A Bizottság azt állítja, hogy a kereset tárgya kizárólag a közigazgatási szakasz során kért dokumentumokra korlátozódik, és nem – amint azt a felperes állítja – a Caremarnak a Capri szigetével összeköttetést biztosító napi tíz járat üzemeltetése közszolgáltatási kötelezettségéhez kapcsolódó többletköltség-elemekre. A Bizottság szerint a felperes módosította a jogvita tárgyát.

54 A Bizottság ráadásul azt állítja a Törvényszék által feltett írásbeli kérdésre 2009. március 27-én adott válaszában, hogy a fenti 38. pontban hivatkozott Tirrenia di Navigazione kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet követően – amely megsemmisítette a 2005/163 határozatot – T-109/05. és a T-444/05. sz. ügyekben benyújtott keresetek tárgytalanná váltak, mivel a felperesnek már nem fűződik érdeke ahhoz, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozatok megsemmisítését kérje.

55 A felperes ellenveti, hogy kérelme lényegében a Caremarra a Nápoly-Beverello/Capri tengeri viszonylatban ruházott közszolgáltatási kötelezettséghez kapcsolódó többletköltségekre vonatkozó adatok és dokumentumok megszerzésére irányul.

56 A vele 2008. október 10-én közölt írásbeli kérdésre adott válaszában a felperes kiemelte, hogy fennmaradt az eljáráshoz fűződő érdeke a T-109/05. sz. ügyben, mivel a Bizottság hatályban tartotta az első megtámadott határozatot. Ezt az álláspontját megismételte 2009. március 23-i válaszában, amelyet a Törvényszéknek a fenti 38. pontban hivatkozott Tirrenia di Navigazione kontra Bizottság ügyben hozott, a 2005/163 határozatot megsemmisítő ítélet általa levont következményeire vonatkozó írásbeli kérdésére adott.

57 A Caremar azt állítja, hogy a felperes eredeti kérelme a 2005/163 határozat teljes szövegváltozatára, továbbá az e határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében nem szereplő adatokra korlátozódik. A tárgyaláson a Caremar előadta, hogy a jelen kereset elveszítette a tárgyát, tekintve, hogy miután a Törvényszék a fenti 38. pontban hivatkozott Tirrenia di Navigazione kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben megsemmisítette a 2005/163 határozatot, a szóban forgó határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében szereplő adatok már nem léteznek. Azt a következtetést vonja le, hogy a jelen ügyben fennállnak az okafogyottság feltételei.

b) A Törvényszék álláspontja

58 Meg kell állapítani, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelem lényege, amint az a 2004. november 24-i levélből következik, a 2005/163 határozat teljes szövegének megszerzése, amely magában foglalja azokat az adatokat, amelyek nem szerepelnek a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében foglalt táblázatokban, beleértve a Caremar által évente viselt, a Nápoly-Beverello/Capri tengeri viszonylatban biztosított utasszállításra sajátos és egyedi módon vonatkozó részletes adatokat is.

59 Az első megtámadott határozattal szemben benyújtott keresetében a felperes hangsúlyozta, hogy a Caremar által a Capri szigeti járatokhoz kapcsolódó közszolgáltatási kötelezettséghez kötődő többletköltségekre vonatkozó adatokat akarta megszerezni.

60 Meg kell állapítani, hogy a Bizottság és a Caremar állításával ellentétben a jelen ügyben nem módosult az első megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló kereset tárgya azáltal, hogy a felperes a dokumentumok tartalmát módosította az eredeti kérelméhez viszonyítva. Bár a felperes az írásbeli eljárás során pontosította mely dokumentumokat kívánja megszerezni, azt is meg kell állapítani, hogy a Caremar által évente viselt, a Nápoly-Beverello/Capri tengeri viszonylatban kompokkal és gyorsjáratú hajókkal biztosított utasszállításra sajátos és egyedi módon vonatkozó részletezett adatok az első kérelemben kért dokumentumok részét alkották.

61 Az az érvelés, miszerint a jelen kereset tárgytalan, mivel a felperesnek már nem fűződik érdeke, hogy az első megtámadott határozat megsemmisítését kérelmezze, miután a Törvényszék a fenti 38. pontban hivatkozott Tirrenia di Navigazione kontra Bizottság ügyben hozott ítéletében megsemmisítette a 2005/163 határozatot, mivel a szóban forgó határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében szereplő adatok már nem léteznek, nem fogadható el.

62 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy bárki kérheti az intézmények bármely dokumentumához való hozzáférést anélkül, hogy a dokumentumokhoz való hozzáféréshez különös igazolásra lenne szükség. Következésképpen, ha valamely személlyel szemben megtagadták valamely dokumentum, vagy valamely dokumentum egy részéhez való hozzáférést, e személynek pusztán e tény okán már érdeke fűződik a megtagadó határozat megsemmisítéséhez (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-174/95. sz., Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben 1998. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2289. o.] 66. és 67. pontját és a T-191/99. sz., Petrie és társai ügyben 2001. december 11-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-3677. o.] 26. pontját). Még ha a 2005/163 határozatot meg is semmisítették, a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében található adatok még mindig léteznek.

63 Ebből következik, hogy a 2005/163 határozat megsemmisítése ellenére a felperesnek továbbra is fennáll az eljáráshoz fűződő érdeke az első megtámadott határozattal szemben, mivel a kért dokumentumokat nem tették közzé, és az első megtámadott határozat még hatályban van. Következésképpen, mivel a kereset a szóban forgó határozat megsemmisítésére irányul, nem vált tárgytalanná.

2. *Az elfogadhatóságról*

a) A felek érvei

64 A Bizottság – alakszerű elfogadhatatlansági kifogás előterjesztése nélkül – azt állítja, hogy a kereset elfogadhatatlan azon okból, hogy a kötelező pert megelőző eljárást a felperes ügyvédje indította meg saját nevében és saját érdekében, nem pedig maga a felperes.

65 A Bizottság – még azt elfogadva is, hogy mindig tudatában volt annak a ténynek, hogy S. Ravenna szakmai tevékenységének keretében a felperes érdekében cselekedett – úgy ítéli meg, hogy S. Ravenna nem léphetett volna fel a felperes nevében a peres eljárás során, miután ő járt el saját nevében a hozzáférési eljárás két kezdeti szakaszában.

66 A Bizottság továbbá azt állítja, hogy a felperes nem hivatkozhat az EK 230. cikk szerinti, feltételezett személyes érdekre, mivel a nyilvánosságnak az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférése semmiféle érdek fennállásának nincs alárendelve, ezt kizárólag az elvek és az 1049/2001 rendeletben meghatározott feltételek szabályozzák.

67 A felperes ezzel szemben azt állítja, hogy a Bizottság érvelése túlzottan formális, mivel a Bizottság tudta, hogy őt S. Ravenna jogszerűen képviseli és védi. Ráadásul a kérelem tartalma kellőképpen indokolt annak megértéséhez, hogy az esetleges keresetindításhoz való jog védelméről volt szó.

68 A felperes arra is hivatkozik, hogy jogosan tarthatta magát közvetlenül és személyében érintettnek az EK 230. cikk negyedik albekezdése értelmében, mivel őt a 2005/163 határozat kifejezetten megemlítette.

69 A Caremar a Bizottság kereseti kérelmeit támogatja azt állítva, hogy S. Ravennának mint a pert megelőző eljárás kérelmezőjének kellett volna benyújtania a megsemisítés iránti kérelmet az első megtámadott határozattal szemben.

b) A Törvényszék álláspontja

70 Emlékeztetni kell arra, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet által szabályozott eljárása a szóban forgó rendelet 7. és 8. cikkének értelmében kétszintű eljárásként zajlik. A 7. cikk rendelkezik az első kérelmek feldolgozásáról. Az ilyen kérelemre adott, a kért dokumentumokhoz való hozzáférés teljes vagy részleges elutasítását tartalmazó válasz, illetve az, ha meghatározott határidőben válasz nem érkezett, feljogosítja a kérelmezőt egy arra irányuló megerősítő kérelem benyújtására, hogy az intézmény vizsgálja felül az álláspontját. Az 1049/2001 rendelet 8. cikkének alkalmazásában – amely a megerősítő kérelmek kezelését szabályozza – a megerősítő kérelemben kért dokumentumokhoz való hozzáférés részleges vagy teljes megtagadása feljogosítja a kérelmezőt, hogy az intézmény ellen a megsemmisítésre irányuló kereset benyújtása tekintetében előírt feltételek mellett bírói úton jogorvoslattal éljen.

71 Meg kell először is állapítani, hogy a 2004. november 24-i eredeti kérelmet, valamint a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló 2005. január 4-i megerősítő kérelmet S. Ravenna, a felperes ügyvédje nyújtotta be és írta alá anélkül, hogy a felperessel való képviseleti viszony mint olyan kifejezetten feltüntetésre került volna.

72 Ugyanakkor az első kérelem tartalmából az következik, hogy S. Ravenna a felperes nevében járt el, arra kérvén a Bizottságot, hogy küldje meg számára a 2005/163 határozat teljes szövegét, előadva, hogy a felperesnek azért volt szüksége ezekre az információkra, hogy tökéletesen ismerje a szóban forgó határozatot.

73 Meg kell tovább állapítani, hogy a Bizottság tudta, hogy S. Ravenna a felperest képviseli, mivel az Energia és Közlekedés Főigazgatóság a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló első kérelemre adott válaszként küldött 2004. december 7-i levelében „az ön által képviselt NLG hajózási társaság" szerepelt. Továbbá a Bizottság az első megtámadott határozatban a következő kifejezéseket használta „az ügyfelével közölt határozat", illetve „ügyfele érdekei".

74 S. Ravenna és a Bizottság leveleire is figyelemmel ebből az következik, hogy az előbbi a felperes nevében járt el a közigazgatási eljárás szakaszában.

75 Következésképpen, a Bizottság állításával szemben, a kereset elfogadható.

3. *Az ügy érdeméről*

76 Keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyek a következőkön alapulnak: az első a Bizottság jogban való tévedésén az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésében előírt kivétel alkalmazása során, a második a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésén, a harmadik az arányosság elvének megsértésén, a negyedik pedig az indokolási kötelezettség megsértésén.

77 Először a negyedik, az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló jogalapot kell megvizsgálni.

a) Az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló, negyedik jogalapról

A felek érvei

78 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem elemezte a dokumentumok iránti kérelme tárgyát, amely azon dokumentumok közlése volt, amelyekben szerepelnek a Caremarnak a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatra vonatkozó közszolgáltatási kötelezettségekhez kapcsolódó többletköltségekre vonatkozó adatok. A Bizottság nem elemezte az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közleményt sem, amely 14. és 17. pontjában kifejezetten előírja a közszolgáltatási kötelezettségek jogcímén teljesített többletköltségekre vonatkozó adatok hozzáférhetővé tételét.

79 A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság az adatok hozzáférhetővé tételét nem a Bíróságnak a C-280/00. sz., Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletében [EBHT 2003., I-7747. o.; a továbbiakban: Altmark-ítélet) lefektetett ítélkezési gyakorlat tekintetében vizsgálta, és csak részlegesen olvasta el a Törvényszék T-371/94. és T-394/94. sz., British Airways és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. június 25-én hozott ítéletének (EBHT 1998., II-2405. o.).

80 A Bizottság és a Caremar azt állítja, hogy az első megtámadott határozattal kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó érvelés teljességgel megalapozatlan.

A Törvényszék álláspontja

81 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk által megkövetelt indokolást az adott ügy természetéhez kell igazítani, valamint világosan és kétértelműségtől mentesen kell megfogalmazni a jogi aktust kiadó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény és jogkérdések minden részletére kitérjen, amennyiben nem csupán szövege, hanem egyben kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján eldönthető a kérdés, hogy az indokolás megfelel-e az EK 253. cikk követelményeinek (lásd a Bíróság C-41/00. P. sz., Interporc kontra Bizottság ügyben 2003. március 6-án hozott hozott ítéletének [EBHT 2003., I-2125. o.] 55. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a Törvényszék T-110/03., T-150/03. és T-405/03. sz., Sison kontra Tanács egyesített ügyekben 2005. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1429. o.] 59. pontját).

82 A dokumentumokhoz való hozzáférési kérelemről szólva, ha az adott intézmény e hozzáférést megtagadja, minden egyes esetben a rendelkezésére álló adatok alapján bizonyítania kell, hogy a dokumentumok, amelyekhez a hozzáférést kérték, ténylegesen az 1049/2001 rendeletben felsorolt kivételek hatálya alá tartoznak (lásd analógia útján a Bíróság C-174/98. P. és C-189/98. P. sz., Hollandia és van der Wal kontra Bizottság egyesített ügyekben 2000. január 11-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-1. o.] 24. pontját]. Azonban esetleg nem lehetséges minden egyes dokumentum bizalmas jellegének indokait feltüntetni a dokumentum tartalmának hozzáférhetővé tétele és így a kivétel lényegi céljától való megfosztása nélkül (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-264/04. sz., WWF European Policy Programme kontra Tanács ügyben 2007. április 25-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-911. o.] 37. pontját.

83 Ezen ítélkezési gyakorlat alapján tehát a dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó intézmény olyan indokolást köteles adni, amelyből megérthető és ellenőrizhető egyfelől, hogy a hivatkozott kivétel ténylegesen vonatkozik-e a kért dokumentumra, másfelől, hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e.

84 A dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozat indokolásának a dokumentumok valamennyi érintett kategóriájának tekintetében ily módon tartalmaznia kell azokat az egyedi indokokat, amelyek alapján az adott intézmény úgy ítéli meg, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele az 1049/2001 rendeletben előírt kivételek egyike alá tartozik (lásd ebben az értelemben a fenti 81. pontban hivatkozott Interporc kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 56. pontját és a Törvényszék T-355/04. és T-446/04. sz., Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-1. o.] 101. pontját).

85 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes hozzáférés iránti kérelme a következő dokumentumokra vonatkozik: a 2005/163 határozat teljes szövege, amely magában foglalja a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében található táblázatokban nem szereplő adatokat, a Caremar által évente viselt, részletezett többletköltségekre vonatkozó adatokat is beleértve, különösen a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatban kompokkal, illetve gyorsjáratú hajókkal történő utasszállítási szolgáltatásra vonatkozóan.

86 A Bizottság a kért dokumetnumok hozzáférhetővé tételének megtagadását a következőképpen indokolta:

„[…]

1. A kérelem tárgya

Kérelme a [2005/163] határozat (128) és (140) [preambulumbekezdésében] található táblázatokban szereplő bizonyos számszerű adatokra vonatkozik. A [2005/163] határozat nyilvános változatában ugyanis – amellyel ön rendelkezik – e költségek felosztása nem szerepel, ugyanakkor a költségek összege feltüntetésre került.

2. A kereskedelmi érdekek védelme

A [2005/163] határozatnak a nyilvánosság számára szánt változatából kihagyott adatok a költségek azon felosztására vonatkoznak, amely az egyes regionális társaságok esetében figyelembevételre került a közérdekű szolgáltatások működtetéséhez odaítélt éves kompenzáció számítása során.

A számszerűsített adatok hozzáférhetővé tétele sértheti az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit, és előnyt jelenthet más vállalkozások számára. A Tirrenia csoport vállalkozásainak belső működésére vonatkozó adatokról van szó. Az ilyen jellegű információkat nem közlik azokkal az érdekelt felekkel, amelyekkel a határozatot közlik az [EK-]Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 659/1999 rendelet 20. cikkének értelében. Következésképpen az üzleti titok által védett adatok nem szerepelnek az ön ügyfelével, a Navigazione Libera del Golfóval [NLG] a 2004. július 20-i levélben közölt határozatban.

Az ítélkezési gyakorlat értelmében a Bizottság az EK [...] 287. cikk értelmében köteles arra, hogy az érdekeltekkel ne közöljön olyan adatokat, amelyeket jellegüknél fogva a szolgálati titok véd, mint például különösen a kedvezményezett vállalkozás belső működésére vonatkozó adatok.

Sőt, a dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelet tiltja ezen adatok közlését. Ezek hozzáférhetővé tétele ugyanis sértheti az érdekelt vállalkozások kereskedelmi érdekeit, és ellentétes az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének rendelkezéseivel.

3. Részleges hozzáférés

A hozzáférés iránti kérelem csak bizonyos, a nyilvános változatban nem szereplő számszerűsített adatokra vonatkozik. Ezek az adatok mind a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alá tartoznak. A dokumentumhoz való, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése szerinti részleges hozzáférést tehát már engedélyezték.

[…]"

87 A 2005/163 határozat (128) lés (140) preambulumbekezdésébe beillesztett táblázatokban szereplő adatok hozzáférhetővé tételének megtagadására vonatkozó indoklást illetően először is meg kell állapítani, hogy a Bizottság az első megtámadott határozat 2. pontjában kifejezetten megállapítja, hogy a számszerűsített adatok hozzáférhetővé tétele sértheti az érdekelt vállalkozások kereskedelmi érdekeit, előnyt jelenthet más vállalkozások számára, és ellentétes az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének rendelkezéseivel. A Bizottság azt is megállapítja, hogy ezeket az adatokat az üzleti titok védi, és ráadásul a 659/1999 rendelet 20. cikkének értelmében ezeket nem közlik az érdekelt felekkel. Az első megtámadott határozat 4. pontjában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy semmiféle nyomós közérdek nem igazolja a vállalkozások kereskedelmi érdekei védelme szükségességének a belső működésükre vonatkozó információk hozzáférhetővé tételével való figyelmen kívül hagyását.

88 Azon kifogásokat illetően, melyek szerint a Bizottság nem fejtette ki kellőképpen annak indokait, hogy miért nem alkalmazta az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közlemény rendelkezéseit, és nem magyarázta el, hogy miért alkalmazta a fenti 79. pontban hivatkozott Altmark-ítéletet és a British Airways és társai kontra Bizottság ítéletet, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény és jogkérdések minden részletére kitérjen, amennyiben nem csupán szövege, hanem egyben kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó

jogszabályok összessége alapján eldönthető a kérdés, hogy az indokolás megfelel-e az EK 253. cikk követelményeinek (lásd a fenti 84. pontban hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 100. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

89 Következésképpen a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében szereplő adatokat illetően az első megtámadott határozat világosan és kétértelműségtől mentesen fogalmazza meg a Bizottság érvelését, az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá teszi.

90 Meg kell azonban állapítani, hogy a Bizottság a dokumentumok iránti kérelem tárgyát, amint az az első megtámadott határozat 1. pontjából következik, a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében található táblázatokban szereplő számszerűsített adatokra korlátozza. A Bizottság nem vette figyelembe a felperes kérelmének második részét, amely a Caremar által évente viselt, részletezett többletköltségekre, különösen a Nápoly-Beverello és Capri viszonylatban kompokkal, illetve gyorsjáratú hajókkal történő utasszállítási szolgáltatásra vonatkozó adatokatra vonatkozik.

91 Azon indokok megjelölésének hiányában, amelyek okán a hivatkozott adatokat tartalmazó dokumentumok hozzáférhetővé tétele alkalmas arra, hogy bármely tekintetben sértse a kereskedelmi érdekeket, a felperes nem volt abban a helyzetben, hogy megismerhette volna az elfogadott intézkedés igazolásait a célból, hogy jogait megvédje, és maga a Törvényszék sem tudja – következésképpen – értékelni azon indokokat, hogy azok a dokumentumok, amelyekhez a hozzáférést megtagadták, miért tartoznak az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt egyik kivétel hatálya alá (lásd ebben az értelemben a fenti 62. pontban hivatkozott Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben hozott ítélet 115–118., 122., 125. és 127. pontját).

92 Ebből következik, hogy az első megtámadott határozat sérti az indokolási kötelezettséget, mivel a Bizottság nem közölte azokat az indokokat, amelyek lehetővé tették volna a felperes számára, hogy megismerje a Caremar által évente viselt, a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatban kompokkal, illetve gyorsjáratú hajókkal történő utasszállítási szolgáltatásokra vonatkozó többletköltségekre vonatkozó adatok részleteihez való hozzáférés megtagadásának okait.

93 Következésképpen a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, mivel az sérti a Caremar által évente viselt, a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatban kompokkal, illetve gyorsjáratú hajókkal történő utasszállítási szolgáltatásra vonatkozó többletköltségekre vonatkozó adatok részleteihez való hozzáférésre irányuló kérelemmel kapcsolatos indokolási kötelezettséget.

94 Meg kell ugyanakkor vizsgálni az első megtámadott határozat érdemi jogszerűségét, amennyiben az a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésének adataira vonatkozik, mivel a Bizottság indokolása e tekintetben elégséges volt.

b) Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétel alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazáson alapuló, első jogalapról

95 Az első jogalap két részre oszlik, amelyek közül az első téves jogi alapon, a második az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésén alapul.

A jogi alap kiválasztásában elkövetett téves jogalkalmazáson alapuló első részről

– A felek érvei

96 A felperes azt állítja, hogy a Caremar közszolgáltatási kötelezettségeivel kapcsolatos többletköltségekre vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása tekintetében a Bizottság nemcsak az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésére, hanem a 659/1999 rendelet 20. cikkére, az EK 287 cikkre, valamint az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közleményre is támaszkodik.

97 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság 2004. december 7-i levelében tévesen támaszkodik az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közleményre. Mivel az első megtámadott határozat megerősíti a 2004. december 7-i megtagadó határozatot, tehát ugyanazon rendelkezéseken alapul, különösen az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közleményen, a határozat alaki hibában szenved.

98 Amennyiben a szóban forgó közleményre kell hivatkozni, a felperes azt állítja, hogy ez utóbbi elsőbbséget élvez az 1049/2001 rendelettel szemben, mivel a szakmai titok és/vagy a bizalmas információ fogalma sajátosabb és összetettebb, mint az 1049/2001 rendelet 4. cikke.

99 A Bizottság azt állítja, hogy a jogalap első része ténybeli hiányban szenved, mivel az első megtámadott határozat nem említi az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közleményt, hanem az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésén alapul.

100 A Caremar a Bizottság érvelését támogatja.

– A Törvényszék álláspontja

101 Az ítélkezési gyakorlat szerint az 1049/2001 rendelet 8. cikkének értelmében az első kérelemre adott válasz mindössze egy első állásfoglalást jelent, amely a kérelmező számára biztosítja annak lehetőségét, hogy a Bizottság főtitkárától a kérdéses állásfoglalás felülvizsgálatát kérje (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-391/03. és T-70/04. sz., Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2023. o.] 47. pontját és a fenti 84. pontban hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 35. pontját).

102 Következésképpen csak a Bizottság főtitkárának azon intézkedése válthat ki a kérelmező érdekeit adott esetben sértő joghatást, amely jellegénél fogva határozatnak minősül, és az azt megelőző állásfoglalást teljes egészében helyettesíti, és ezért megsemmisítés iránti keresettel megtámadható (lásd ebben az értelemben a fenti 101. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 47. és 48. pontját; lásd még ebben az értelemben a fenti 84. pontban hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 34–36. pontját). Ezért az első kérelemre adott válasz nem vált ki joghatást, és nem minősülhet megtámadható jogi aktusnak.

103 A jelen ügyben csak az Energia és Közlekedés Főigazgatóság 2004. december 7-i levele említi az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közleményt annak megállapítása tekintetében, hogy a kért adatok e közlemény értelmében bizalmasnak minősülnek.

104 A Bizottság főtitkára által elfogadott első megtámadott határozat, amely jellegénél fogva az egyetlen határozatnak minősülő intézkedés, és amely a korábbi, 2004. december 7-i állásfoglalást teljes egészében helyettesíti, (lásd ebben az értelemben a fenti 101. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott

ítélet 47. és 48. pontját, valamint lásd ebben az értelemben a fenti 84. pontban hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 34–36. pontját), a felperes állításával szemben nem hivatkozik a szóban forgó közleményre.

105 Következésképpen a Törvényszéknek nem kell határoznia arról az indokolásról, amelyre az Energia és Közlekedés Főigazgatóság támaszkodott az első állásfoglalás elfogadásakor, és amelyre nem hivatkozott a főtitkár az első megtámadott határozatban (lásd analógia útján a Törvényszék T-47/01. sz., Co-Frutta kontra Bizottság ügyben 2003. október 16-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4441. o.] 28–33. pontját).

106 Következésképpen a jelen jogalap első részét el kell utasítani.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésén alapuló második részről

– A felek érvei

107 A felperes másodlagosan azt állítja, hogy a Caremar közszolgáltatási kötelezettségeivel kapcsolatos többletköltségeknek megfelelő adatok hozzáférhetővé tétele nem sérti a Caremar kereskedelmi érdekeit. A közszolgáltatással kapcsolatos többletköltségekre vonatkozó adatok nem tartoznak a gyártási és forgalmazási költségek értékelésének módszerei, az előállítási titkok alá, nem minősülnek tehát üzleti titoknak.

108 A felperes azt állítja, hogy az EK 87. és az EK 88. cikkben rögzített állami támogatások ellenőrzési rendszere által előírt átláthatóság tiszteletben tartása megköveteli a közszolgáltatással kapcsolatos többletköltségek nyilvánosságát, mivel közérdekű szolgáltatásokról van szó. A nyilvánosságnak és az átláthatóságnak ezt a követelményét, amely a Szerződésből következik, az ítélkezési gyakorlat, a közösségi légifuvarozók Közösségen belüli légi útvonalakhoz jutásáról szóló, 1992. július 23-i 2408/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 240., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet 1. kötet 420. o.), valamint a 3577/92 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése is megerősíti. Az átláthatóság követelménye a jelen ügyben annál is inkább fennáll, mivel a Caremar nem közbeszerzési eljárás keretében került kiválasztásra.

109 A felperes továbbá azt állítja, hogy a vitatott többletköltségek adatai hozzáférhetővé tételének a Bizottság általi megtagadása nem egyeztethető össze a fenti 79. pontban hivatkozott Altmark-ítélettel, mivel a Bizottság *ad hoc* kényszerítő szabályokat dolgozott ki, amikor előírta hasonló esetekben a vitatott szolgáltatási költségeknek a hasonló körülmények között működő vállalkozásokkal történő összehasonlító elemzését. Az ilyen elemzések nem egyeztethetők össze a bizalmasság követelményeivel és/vagy a Caremar kereskedelmi érdekeinek védelmével.

110 A felperes vitatja a Bizottság által a fenti 79. pontban hivatkozott British Airways és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletre tett hivatkozást is, mivel szerinte ez az ítélet nem releváns a jelen ügyben.

111 A felperes szerint a közérdek igazolja a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét az EK-Szerződésnek az állami támogatások ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel. A felperes azt állítja, hogy mivel semmiféle védendő kereskedelmi érdek nem áll fenn, nem kell bizonyítani a hozzáférhetővé tételt igazoló, nyomós közérdek fennállását.

112 A felperes azt is kiemeli, hogy a Caremar nem igazolja a kért adatok bizalmas jellegét, és a legkisebb bizonyítékot sem hozza fel rá, és legfőképpen arra sem, hogy a felperes kereskedelmi előnyökre tehetne szert abban az esetben, ha megismerné ezen adatokat. Márpedig a felperes azt állítja, hogy a Caremart semmiféle kereskedelmi kockázat nem fenyegeti ezen adatok nyilvánosságra hozatalával, amelyek a veszteségeknek és az olasz hatóságok által nyújtott támogatásoknak felelnek meg, és amelyek nem tartoznak a kereskedelmi érdekekbe.

113 A felperes vitatja a Bizottság azon érvelését, miszerint a kérelme idegen a jelen eljárás tárgyától, azon indokból, hogy a 2005/163 határozat teljes szövegére vonatkozik. Jóllehet elismeri, hogy „a [2005/163] határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében található táblázatok a [Tirrenia csoporthoz tartozó] társaságok valamennyi tevékenysége összesített adatainak feltüntetésére szorítkoznak", a felperes azt állítja, hogy a Bizottság birtokában van azoknak a dokumentumoknak, amelyek lehetővé tették a kért számszerűsített adatok kiszámítását.

114 A felperes válaszbeadványában kiemeli, hogy a kért dokumentumok részben történeti jellegűek, mivel ezek a Caremar számára az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közlemény 14. pontjának második francia bekezdésében előírt ötéves időszakot megelőző időpontban nyújtott támogatásokra vonatkoznak.

115 A Törvényszék által feltett, a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletből levonandó következtetésekre vonatkozó írásbeli kérdésre adott válaszban a felperes lényegében azt állítja, hogy a szóban forgó ítélet ténybeli és jogi feltételei nem állnak fenn, mivel az az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmezésére vonatkozik, amelyre a jelen ügyben nem történt hivatkozás.

116 A Bizottság ellenveti, hogy ténylegesen közzétette a közszolgáltatási kötelezettségek költségeivel kapcsolatos költségek globális adatait, és csak az önköltségi ár elemeire, azaz a társaság termelési költségeire vonatkozó adatokat rejtette el.

117 Arra emlékeztetve, hogy a jelen kereset tárgya a közigazgatási szakasz során kért dokumentumra korlátozódik, a Bizottság azt állítja, hogy a felperes nem veszi figyelembe az ítélkezési gyakorlat által a dokumentumok és az információ fogalma között tett különbséget.

118 A fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontraTechnische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet hatályát illetően a Bizottság azt állítja, hogy az állami támogatásokra vonatkozó eljárások és a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmek közötti koherencia fenntartásának a Bíróság által hangsúlyozott szükségessége általános hatályú, és akkor is alkalmazandó, ha a Bizottságnak harmadik személyek kereskedelmi érdekeit kell védelmeznie, akár valamely állami támogatásra vonatkozó határozat közzététele, akár az 1049/2001 rendelet értelmében vett, dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelem keretében.

119 A Caremar azt állítja, hogy a Bizottság joggal ítélte meg úgy, hogy a kért adatok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében előírt, a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivétel hatálya alá tartoznak. A Caremar hangsúlyozza, hogy a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében található táblázatokból kihagyott adatok az egyes regionális társaságok által viselt költségek összességére, az üzleti tevékenységből származó bevételekre és a számukra nyújtott éves támogatások összegére vonatkoztak. A Bizottsághoz hasonlóan azt állítja, hogy a felperes nem bizonyította az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésében előírt kivétel alkalmazása során lekövetett értékelési hibát, sem pedig azt, hogy mely nyomós közérdek lenne alkalmas a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételének igazolására. Márpedig a felperesnek kell erre hivatkoznia kérelmében, hogy az intézmény e tekintetben nyilatkozni tudjon.

120 A fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet hatályát illetően a Bizottsághoz hasonlóan a Caremar azt állítja, hogy a Bizottság joggal alapozhatta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének értelmezését az állami támogatásokra vonatkozó eljárásból eredő általános vélelemre, amely eljárás keretébe a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem illeszkedik.

– A Törvényszék álláspontja

121 Az 1049/2001 rendelet a (4) preambulumbekezdése és az 1. cikke értelmében arra irányul, hogy az intézmények dokumentumaihoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa. Ez a rendelet a valamely intézmény birtokában lévő összes dokumentumra vonatkozik, tehát azokra, amelyeket az intézmény állított ki, vagy amelyek hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak a szóban forgó rendelet 2. cikkének értelmében.

122 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének értelmében az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, kivéve, ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik.

123 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az intézmények dokumentumaihoz való, a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés általános elvének kijátszását elkerülendő a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivételeket megszorítóan kell értelmezni és alkalmazni (a Bíróság C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.] 36. pontja).

124 Azonkívül a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet konkrétan kell vizsgálni. Egyrészt ugyanis önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum kivétellel védett érdeket érint, nem lehet elégséges indoka e kivétel alkalmazásának. Kivétel alkalmazása főszabály szerint csupán abban az esetben lehet indokolható, ha az intézmény előzetesen értékelte egyfelől, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket, másfelől az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti esetekben azt, hogy nem fűződik-e az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek (a fenti 84. pontban hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítélet 123. pontja; lásd továbbá ebben az értelemben a fenti 123. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 49. pontját).

125 Továbbá a védett érdek sérelme kockázatának ésszerűen előreláthatónak, és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie. Következésképpen a vizsgálatot, amit az intézménynek a kivételek alkalmazása céljából el kell végeznie, konkrétan kell végrehajtani, és annak a határozat indokolásából ki kell tűnnie (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-2/03. sz., Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1121. o.] 69. pontját, és a fenti 101. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 115. pontját).

126 Ezekre az elvekre tekintettel kell megvizsgálni azt, hogyan alkalmazta a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivételt a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására.

127 A jelen ügyben a Bizottság azzal az indokkal tagadta meg a dokumentumokhoz való hozzáférést, hogy a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében szereplő számszerűsített adatok hozzáférhetővé tétele sértheti az érdekelt vállalkozások kereskedelmi érdekeit, előnyt jelenthet más vállalkozások számára, és ellentétes az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének rendelkezéseivel.

128 Először is meg kell állapítani, hogy azok a dokumentumok, amelyek tekintetében a kivételre hivatkozás történt, tartalmazhatnak a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivétel alkalmazási körébe tartozó bizalmas információkat. A közzé nem tett

számszerű adatok ugyanis a Tirrenia-csoport költségeinek és bevételeinek felosztására vonatkoznak, amelyek alapján a közérdekű szolgáltatások nyújtásához odaítélt éves támagatás figyelembevételre került, tehát alkalmasak arra, hogy az üzleti titok hatálya alá tartozzanak.

129 Nem vitatott, hogy az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga csak a dokumentumokra vonatkozik, a tágabb értelemben vett információkra nem, és nem rója azt a kötelezettséget az intézményekre, hogy a jogalanyok valamennyi tájékoztatási kérelmének eleget tegyenek (lásd ebben az értelemben a fenti 82. pontban hivatkozott WWF European Policy Programme kontra Tanács ügyben hozott ítélet 76. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ugyanakkor, a Bizottság állításával ellentétben, a felperes ténylegesen az azon dokumentumokhoz való hozzáférést kérte, amelyek a 2005/163 határozatban fel nem tüntetett adatokat tartalmazzák.

130 Másodsorban azt kell megvizsgálni, hogy a Bizottság elvégezte-e a felperes kérelmében szereplő dokumentumok tartalmának konkrét és egyenkénti értékelését.

131 E tekintetben a Bíróság elismerte, hogy az érintett intézmény megteheti, hogy a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre alapítsa az álláspontját, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (lásd a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 54. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

132 Ily módon a Bíróság megállapította, hogy az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokat illetően ilyen általános vélelmek keletkezhetnek a 659/1999 rendeletből, valamint a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból (lásd a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 55. pontját).

133 A Bíróság ebből arra a következtésre jutott, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel értelmezése céljából figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokban érintett tagállamon kívüli érdekeltek nem rendelkeznek a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal, ennélfogva pedig el kell ismerni valamely olyan általános vélelem meglétét, amely szerint az igazgatási aktában meglévő dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sérti a vizsgálat céljainak védelmét (a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 61. pontja).

134 A jelen ügyben a kért dokumentumok megfelelnek a 2005/163 határozat bizalmas változatának, valamint azoknak a dokumentumoknak, amelyekből a nem bizalmas változat (128) és (140) preambulumbekezdésben fel nem tüntetett számszerűsített adatok származnak.

135 Még ha a szóban forgó dokumentumok a Bizottság igazgatási aktájába tartoznak is valamely állami támogatás ellenőrzésének keretében, a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy nem vélelmezhető, hogy a közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos többletköltségek elemeinek, valamint minden e számszerűsített adatok kiszámítását lehetővé tévő dokumentumnak a hozzáférhetővé tétele sértené a Caremar kereskedelmi érdekeinek védelmét az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének értelmében.

136 Továbbá az ilyen általános vélelem ellentétes lenne az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közleménnyel, amelynek (17) preambulumbekezdése előírja, hogy a közszolgáltatás szervezésével és az arra vonatkozó költségekkel kapcsolatos információ szokásosan nem minősíthető egyéb bizalmas információnak.

137 Következésképpen a jelen ügyben a Bizottság feladata annak megvizsgálása, hogy a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó dokumentumok hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket.

138 A megtámadott határozatból az következik, hogy – megállapítva, hogy a kihagyott adatok a költségek azon felosztására vonatkoznak, amely az egyes regionális társaságok esetében figyelembevételre került a közérdekű szolgáltatások működtetéséhez odaítélt éves kompenzáció számítása során, és figyelembe véve, hogy a számszerűsített adatok hozzáférhetővé tétele sértheti a Caremar kereskedelmi érdekeit – a Bizottság a szóban forgó dokumentumok konkrét és tényleges vizsgálatát végezte el. Ugyanis a kért dokumentumok jellegére figyelemmel – amelyek ugyanilyen jellegű számszerűsített adatokból állnak, nevezetesen a Caremarnak a működési adatain alapuló, az éves kompenzáció kiszámításakor figyelembe vett különböző költségelemeiből, valamint ezek kiszámítási módjaiból – a Bizottság, közös nevező alá csoportosítva ezeket, konkrétan és ténylegesen értékelni tudta a szóban forgó adatokat.

139 A kért dokumentumok közlésének a Bizottság általi megtagadásának megalapozottságát illetően a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében nem szereplő adatok az éves kompenzáció számításának részét képező különböző költségelemeknek felelnek meg, és egy tanácsadónak a Tirrenia-csoportba tartozó társaságok járatok és évszakok szerinti működési adatai bemutatása kritériumainak értékelésére vonatkozó tanulmányán alapulnak. Ezek a Caremar 2000. évi működési adatain (a 2005/163 határozat (128) preambulumbekezdése) és az 1992 és 2000 közötti éves támogatás kiszámításakor figyelembe vett különböző költségelemek alakulásán (a 2005/163 határozat (140) preambulumbekezdése) alapuló különböző költségelemek a következőket foglalják magukba: i. az ügynökségi jutalékokat és a beszerzési költségeket, ii. a kikötői illetékeket és egyéb, a hajók közlekedésével kapcsolatos költségeket, iii. a hajózó személyzetre vonatkozó költségeknek megfelelő működési adatokat, iv. a hajók karbantartási költségét, v. az amortizációs költségeket, vi. a nettó pénzügyi terheket, vii. az adminisztratív személyzetre és az általános kiadásokra vonatkozó költségeket, viii. az adóknak, illetékeknek és díjaknak megfelelő költségeket, a társasági adó kivételével.

140 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az EK 287. cikk értelmében köteles arra, hogy az érdekeltekkel ne közöljön olyan adatokat, amelyeket jellegüknél fogva a szolgálati titok véd, mint amilyenek például különösen a kedvezményezett vállalkozás belső működésére vonatkozó adatok (a fenti 79. pontban hivatkozott British Airways és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 63. pontja). Az üzleti titok fogalma olyan információkat takar, amelyeknek nemcsak a nyilvánosságra

hozatala, hanem az információt nyújtó személytől eltérő más jogalany részére történő továbbítása is súlyosan sértheti az előbbi érdekeit (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-353/94. sz., Postbank kontra Bizottság ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-921. o.] 87. pontját. Szükséges, hogy azok az érdekek, amelyek az információ nyilvánosságra hozatala révén sérülhetnek, objektíve védendőek legyenek. Valamely információ bizalmas jellegének megítélése a nyilvánosságra hozatallal szembenálló jogos érdekeknek a közérdekkel való egyensúlyba hozását igényli, amely közérdek megköveteli, hogy a közösségi intézmények a tevékenységeiket a lehető legnyilvánosabban folytassák (a Törvényszék T-198/03. sz., Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ügyben 2006. május 30-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1429. o.] 71. pontja, valamint a T-474/04. sz., Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ügyben 2007. október 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-4225. o.) 65. pontja).

141 A jelen ügyben a szóban forgó adatok, valamint azok a dokumetumok, amelyekből ezek származnak, és amelyek megfelelnek valamely könyvvizsgáló társaság által elemzett működési adatoknak, az érintett társaság üzleti titkainak körébe tartoznak. Ezen adatok közlésével ugyanis a Bizottság a Caremar többéves eredményének adatait közölné annak versenytársaival, ami a különböző közlekedési útvonalakon alkalmazott önköltségi árai közlésének felelne meg, és alkalmas lenne arra, hogy sértse e társaság érdekeit.

142 Következésképpen a Bizottság joggal ítélte meg úgy, hogy ezeknek a Caremar működési adatain alapuló költségelemeknek megfelelő adatoknak a hozzáférhetővé tétele sértheti ez utóbbi kereskedelmi érdekeit, és ellentétes lenne az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésével.

143 Nem vitatott, amint arra a felperes rámutat, hogy a közszolgáltatás szervezésével és az arra vonatkozó költségekkel kapcsolatos információ szokásosan nem minősíthető bizalmas információnak, amint az az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közlemény (17) preambulumbekezdéséből következik.

144 Meg kell azonban állapítani, hogy – amint az a hivatkozott közlemény 3.1. pontjában megállapításra került – a közszolgáltatás szervezésével és az arra vonatkozó költségekkel kapcsolatos információk az üzleti titok hatálya alá tartozhatnak, amennyiben ezek olyan vállalkozásról szóló információk, amelyek esetleges vagy tényleges gazdasági értékkel bírnak, és amelyek hozzáférhetővé tétele vagy felhasználása más vállalkozások számára gazdasági nyereséget jelenthet. Még ha – amint a felperes állítja – az átláthatóság elvének tiszteletben tartása igazolná is a valamely állami támogatás kiszámításakor figyelembe vett elemek nyilvánosságát valamely állami támogatásra vonatkozó határozatban, meg kell állapítani, hogy a szerződések által felállított rendszerből – különösen az EU 1. cikkből, az EK 254. cikkből és az EK 255. cikkből, valamint a közösségi intézményeket tevékenységük során kötelező nyilvánosság elvéből és átláthatóság követelményéből – következik, hogy olyan rendelkezések hiányában, amelyek kifejezetten elrendelik vagy megtiltják a közzétételt, főszabálynak minősül az intézmények azon lehetősége, hogy az általuk elfogadott jogi aktusokat közzétegyék. E szabályhoz képest kivételek léteznek azonban annyiban, amennyiben a közösségi jog – különösen a szolgálati titoktartási kötelezettség betartását biztosító rendelkezések révén – tiltja e jogi aktusok vagy az azokban foglalt egyes információk nyilvánosságra hozatalát (lásd ebben az értelemben a fenti 140. pontban hivatkozott Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 61. pontját).

145 A fenti 79. pontban hivatkozott Altmark-ítéletet – amelyre a felperes támaszkodik azon állítás tekintetében, hogy a közszolgáltatással kapcsolatos költségelemeket nyilvánossá kell tenni a célból, hogy alkalmazni lehessen a Bíróság által annak megállapítása tekintetében meghatározott kritériumokat, hogy az állami beavatkozás a kedvezményezett vállalkozás által közszolgáltatási kötelezettségként teljesített szolgáltatás ellenértékéül adott térítésnek tekinthető-e – a jelen ügyben nem releváns. Ezen ítéletben ugyanis a Bíróság kimodja, hogy a kompenzáció kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani, de nem állapítja meg, hogy a közszolgáltatással kapcsolatos költségelemeket közzé kell tenni.

146 Harmadsorban azt kell megvizsgálni – amint azt a felperes állítja – hogy fennáll-e olyan nyomós közérdek, amely annak ellenére igazolja a hozzáférhetővé tételt, hogy az sértheti a Caremar kereskedelmi érdekeit.

147 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet értelmében mind a 4. cikk (2) bekezdésében foglalt, mind a 4. cikk (3) bekezdésben foglalt kivételek alkalmazásától el kell tekinteni, ha a szóban forgó dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik. Ebben az összefüggésben az intézmény feladata, hogy egyensúlyt teremtsen az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételének mellőzésével védeni kívánt különleges érdek, valamint különösen az e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdek között, tekintettel azokra az előnyökre, amelyek – mint azt az 1049/2001 rendelet (2) preambulumbekezdése megállapítja – a nagyobb átláthatóságból származnak, vagyis arra, hogy a polgárok még inkább részt vehetnek a döntéshozatali eljárásban, valamint hogy biztosítva van a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációja, hatékonysága és felelőssége a demokratikus rendszerben (lásd ebben az értelemben a fenti 123. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 45. pontját).

148 Egyébiránt a kérelmezőnek az őt személyesen érintő dokumentumhoz való hozzáférés iránti különös érdeke nem vehető figyelembe mint az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett nyomós közérdek (lásd ebben az értelemben a fenti 101. pontban hivatkozott Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 137. pontját). Ebből következik, hogy a felperes által hivatkozott magánérdek, nevezetesen a kereset benyújtásához fűződő érdekének védelme, nem minősül a fent hivatkozott rendelkezések szerinti nyomós közérdeknek.

149 A felperes azon érvelését illetően, miszerint a kért adatokat közzé kellett volna tenni, mivel ezek a Caremar számára egy öt évvel korábbi időszakot megelőzően nyújtott támogatásokra vonatkoznak, emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának és 48. cikke 2. §-ának az együttes rendelkezéseiből következően a keresetlevélnek tartalmaznia kell többek között a felhozott jogalapok rövid ismertetését, valamint hogy az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Azon jogalapot vagy érvet azonban, amely valamely korábban közvetlenül vagy közvetve a keresetlevélben kifejtett jogalap kiegészítését jelenti, és amely ahhoz szorosan kapcsolódik, elfogadhatónak kell tekinteni. Ezzel szemben az olyan jogalapot, amely nem az eljárás során felmerült jogi vagy ténybeli helyzetből származik, elfogadhatatlannak kell tekinteni. E körülmények között ugyanis a felperest semmi sem akadályozta meg abban, hogy e jogalapra a keresetlevélben hivatkozzon (lásd ebben az értelemben a Bíróság harmadik tanácsa elnökének

a C-430/00. P. sz., Dürbeck kontra Bizottság ügyben 2001. november 13-án hozott végzésének [EBHT 2001., I-8547. o.] 17–19. pontját és a Törvényszék T-75/06. sz., Bayer CropScience és társai kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-2081. o.] 136. pontját).

150 A jelen ügyben a felperes, a válasz szakaszában arra hivatkozva, hogy ezek az adatok túl régiek ahhoz, hogy érzékeny adatoknak minősüljenek, késedelmesen hivatkozott új jogalapra azon állítás tekintetében, hogy a szóban forgó adatokat vele közölni kellett volna. Nem fogadható el, hogy e jogalap egy korábban felhozott jogalap kiegészítésére korlátozódik, tehát e jogalap elfogadhatatlan.

151 Következésképpen az első jogalap második részét el kell utasítani.

152 A fentiek összességére figyelemmel az első jogalapot el kell utasítani.

c) A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésén alapuló, második jogalapról

A felek érvei

153 A felperes azt állítja, hogy hátrányos megkülönböztetést szenvedett el, mivel a Bizottság egy korábbi állami támogatásra vonatkozó határozatban közzétette a közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos többletköltségeket és a vonatkozó támogatások összegét (Spanyolország által a tengeri szállítás ágazata részére nyújtott állami támogatásról szóló, 2000. július 19-i 2001/156/EK bizottsági határozat [új

tengeri szállítási közszolgáltatási szerződések] [HL 2001 L 57., 32. o.]; a továbbiakban: Trasmediterranea-határozat). A felperes hangsúlyozza, hogy a szóban forgó határozat nyilvánossá teszi a közszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó adatokat, lehetővé téve ily módon a versenytárs vállalkozások számára a megalapozottság vizsgálatát.

154 A Bizottság ellenveti, hogy a felperes által hivatkozott hátrányos megkülönböztetés ténybeli hibában szenved, mivel a Trasmediterranea-határozatban a vállalkozás összes eredményét elrejtették, és a különböző önköltségi árra vonatkozó elemeket nem tették közzé.

155 Mindenesetre, az adatok közzététele egy határozatban a tagállamok és/vagy az érdekeltek bizalmas kezelés iránti kérelmeitől függ. A Bizottság szerint a közigazgatási gyakorlat egyszerű váltakozása nem okozza szükségszerűen annak jogellenességét, hogy valamely határozat közzétesz-e vagy sem bizonyos adatokat. A Bizottság viszonválaszában arra hivatkozik, hogy a két határozat jogi háttere eltérő. A Trasmediterranea-határozatban szükséges volt a különböző viszonylatok költségeinek elemzése, mivel a Spanyol Királyság a támogatások nyújtását az egyes tengeri viszonylatokhoz kötötte, míg a jelen ügyben az Olasz Köztársaság a rendszert az egyes gazdasági szereplők összköltségeire alapozta.

156 A Caremar azt állítja, hogy a bizalmasságra vonatkozó megközelítés hasonló volt a Trasmediterranea-határozatban. Arra hivatkozik, hogy a Trasmediterranea-határozatban az egyes költségelemekre vonatkozó adatok, valamint a vállalkozás irányításának globális eredményei rejtve maradtak. Csak azon költségek és bevételek globális becslését tették nyilvánossá, amelyeket egy közszolgáltatási szerződés végrehajtásával megbízott vállalkozás ér el a főszezonban és azon kívül.

A Törvényszék álláspontja

157 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elve – mely alapvető jogelv – tiltja, hogy összehasonlítható helyzeteket különbözően kezeljenek, vagy hogy különböző helyzeteket egyenlően kezeljenek, hacsak objektíve nem igazolt az ilyen bánásmód (a Törvényszék T-222/99., T-327/99. és T-329/99. sz., Martinez és társai kontra Parlament egyesített ügyekben 2001. október 2-án hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2823. o.] 150. pontja, valamint a T-390/08. sz., Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2009. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-3967. o.] 56. pontja).

158 A jelen ügyben a felperes azt állítja, hogy hátrányos megkülönböztetést szenvedett el, mivel a Trasmediterranea-határozatban a Bizottság az egyes tengeri útvonalak tekintetében nyilvánossá tette a közszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó adatokat.

159 Még azt feltételezve is – amint azt lényegében a felperes állítja –, hogy helyzete hasonló valamennyi olyan személy helyzetével, amelyek meg kívánták ismerni a Trasmediterranea-határozatban a közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos többletköltségekre vonatkozó adatokat, meg kell állapítani, hogy a Bizottság e határozat keretében eltérő módon mutatta be a közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos többletköltségeket, egyedi módon megkülönböztetve, a 2005/163 határozattal össszehasonlítva, a közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos többletköltségek elemeinek változó költségeit és fix költségeit, csak a közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos költségek összegét tette közzé a Transmediterranea-határozatban és a 2005/163 határozatban, nem pedig az éves kompenzáció számításakor figyelembe vett egyes költségek részleteit.

160 A fentiekre figyelemmel tehát nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a felperes hátrányosan megkülönböztető bánásmódot szenvedett el.

161 Következésképpen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvén alapuló második jogalapot el kell utasítani.

d) Az arányosság elvének megsértésén alapuló, harmadik jogalapról

A felek érvei

162 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság az első megtámadott határozatban a globális adatok védelmét hangsúlyozza anélkül, hogy érintené a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatra vonatkozó közszolgáltatási kötelezettséggel kapcsolatos többletköltségekhez való hozzáférésre irányuló kérelem pontos jellegét. Kérelmének általánosításával a felperes szerint a Bizottság megsérti az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdését, amely előírja, hogy ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei hozzáférhetővé tehetők. Az első megtámadott határozatból ugyanis nem derül ki, hogy a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatra vonatkozó részadatok milyen mértékben sérthetik a Caremar kereskedelmi érdekeit.

163 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság a 2005/163 határozatban közzétett globális adatokra utalva nem fejti ki az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdése szerinti részleges hozzáférés megtagadásának indokait.

164 A Bizottság ellenveti, hogy a kért adatok a 2005/163 határozat (128) és (140) preambulumbekezdésében található táblázatokban szereplő adatok, amelyek nem foglalják magukba a kizárólag a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatra vonatkozó részletes adatokat.

165 A Caremar a Bizottsághoz hasonlóan azt állítja, hogy a jelen jogalap nem megalapozott, figyelembe véve, hogy a jelen ügyben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdése szerinti részleges hozzáférés nem lehetséges.

A Törvényszék álláspontja

166 Meg kell állapítani, hogy a felperes e jogalap alátámasztására azt rója fel a Bizottságnak, hogy figyelmen kívül hagyta kérelmének egy részét, nevezetesen a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatra vonatkozó közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos többletköltségekhez való hozzáférésre irányuló kérelmét. A hivatkozott jogalapból nem tűnnek ki arra irányuló egyedi kifogások, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét.

167 Mivel a felperes kifogásai az első megtámadott határozat indokolásának elégtelenségére vonatkoznak, az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló, a fenti 81–93. pontban hivatkozott jogalapra kell utalni.

168 A fentiek összességére tekintettel a negyedik jogalapot részben el kell fogadni, részben meg kell semmisíteni az első megtámadott határozatot, amint az a fenti 93. pontban megállapításra került, a T-109/05. sz. ügyben pedig a keresetet fennmaradó részében el kell utasítani.

B – *A T-444/05. sz. ügyben benyújtott keresetről*

169 A T-444/05. sz. ügyben benyújtott keresete keretében a felperes hat jogalapra hivatkozik, amelyek a következőkön alapulnak: az első az 1049/2001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megsértésén, a második az indokolási kötelezettség megsértésén, a harmadik az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (5) bekezdésének megsértésén, a negyedik visszaélésszerű eljáráson és hatáskörrel való visszaélésen, az ötödik pedig a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének és a védelemhez való jognak a megsértésén. Másodlagosan a felperes egy hatodik jogalap keretében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének jogellenességére hivatkozik.

170 Először az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (5) bekezdésének megsértésén alapuló harmadik jogalapot kell megvizsgálni.

1. *A felek érvei*

171 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság három hibát követett el az olasz hatóságokkal egyeztetve az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (5) bekezdésének értelmében és az olasz hatóságok egyet nem értésére támaszkodva a kért adatokhoz való hozzáférés megtagadásának igazolása céljából.

172 A felperes elsősorban azt állítja, hogy a Bizottság az olasz hatóságokkal egyeztetve megsértette a közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos többletköltségek elemei hozzáférhetővé tételének szabályait, nem téve lehetővé az állami támogatások azonosítását, minősítését és összeegyeztethetőségét. Az állami támogatással kompenzált közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos többletköltségeket illetően az adatok hozzáférhetővé tételét, tekintettel az állami támogatások rendszere által előírt átláthatóság követelményére, az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közlemény és a fenti 79. pontban hivatkozott Altmark-ítélet megköveteli.

173 Másodsorban, hangsúlyozva, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (5) bekezdésének rendelkezései kizárólag a szóban forgó dokumentum harmadik kibocsátójával való egyeztetést teszik lehetővé, a felperes azt állítja, hogy a jelen ügyben a Bizottságnak a Caremarral, és nem az olasz hatóságokkal kellett volna konzultálnia, mivel a kért dokumentumok az előbbitől származnak. A kiválasztott jogi alap tehát téves.

174 A felperes továbbá azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (5) bekezdésének különböző nyelvi változatainak összehasonlítása, a hivatkozott rendelet 9. cikkének elemzése, valamint a Törvényszék T-187/03. sz., Scippacercola kontra Bizottság ügyben 2005. március 17-én hozott ítéletének (EBHT 2005., II-1029. o) fordulatai azon következtetéshez vezetnek, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (5) bekezdésében előírt kivételt úgy kell értelmezni, mint amely olyan dokumentumokra vonatkozik, amelyeknek az állam a kibocsátója.

175 A felperes szerint, ha az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam vétójoggal rendelkezik az e tagállamtól származó dokumentum hozzáférhetővé tétele tekintetében, a magánszemélyek automatikusan kizáródnak az e tagállamtól származó dokumentumokhoz való hozzáférésből.

176 Harmadsorban a felperes azt állítja, hogy az olasz hatóságokkal folytatott egyeztetés nem releváns, mivel az olasz hatóságokkal és a Caremarral megfelelően konzultáltak a 659/1999 rendelet 25. cikkében előírt eljárás keretében.

177 A Bizottság először is ellenveti, hogy a felperes kifogásai elfogadhatatlanok és megalapozatlanok. Az olasz hatóságok azon kérelme, hogy egy dokumentumot az 1049 rendelet 4. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján ne tegyenek hozzáférhetővé, kötelező jelleget ölt magára, és csak olasz bíróság előtt támadható meg, akkor is, ha az egy későbbi aktus alapjául szolgál.

178 A felperes által hivatkozott három kifogást sorra véve a Bizottság elsősorban azt állítja, hogy az átláthatóság vélelmezett követelményei az állami támogatások területén és az állami támogatásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos szakmai titoktartásról szóló közlemény nem relevánsak, mivel a megtámadott határozatot az 1049/2001 rendelet értelmében fogadták el.

179 Először is, korábbi határozathozatali gyakorlatát illetően, a Bizottság arra emlékeztet, hogy bizonyos adatoknak egy határozatban való közzététele azon ténytől függ, hogy a tagállam és/vagy az érdekeltek bizalmas kezelést kérelmeztek-e, vagy éppen ellenkezőleg, engedélyezték bizonyos információk közzétételét.

180 A Bizottság továbbá azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének a harmadik személyekkel általánosságban folytatott egyeztetésekre vonatkozó (4) bekezdése a jelen ügyben nem alkalmazható, mivel a tagállamok által közölt dokumentumok a szóban forgó rendelet 4. cikke 5) bekezdésének különös rendelkezése alá tartoznak.

181 Másodsorban a Bizottság azt állítja, hogy a szóban forgó rendelet 4. cikkének (5) bekezdése nemcsak azokra a dokumentumokra vonatkozik, amelyeknek a tagállamok a kibocsátói, hanem valamennyi, e tagállamtól származó dokumentumra is.

182 A Bizottság továbbá azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet (15) preambulumbekezdéséből, valamint a Törvényszék állandó ítélkezési gyakorlatából is az következik, hogy a tagállamok tekintetében a dokumentumok hozzáférhetővé tételével szembeni vétójog gyakorlása lehetőségének elismerése az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének megfelelően azon ténnyel igazolható, hogy e rendeletnek nem célja, és nem is következménye a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti joganyag módosítása.

183 A felekkel 2008. október 10-én közölt, és őket arra felhívó írásbeli kérdést követően, hogy tegyék meg észrevételeiket a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletből levonandó következtetések tekintetében, a Bizottság válaszához csatolta az olasz hatóságok 2005. július 8-i levelét, amelyből kitűnik, hogy ez utóbbiak megtagadták, hogy a felperessel közöljék a kért dokumentumokat, azon okból, hogy ez a közlés sértené a Caremar kereskedelmi érdekeinek védelmét az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének értelmében. A Bizottság szerint az olasz hatóságok következésképpen kellőképpen indokolták e

megtagadást az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1)–(3) bekezdésében előírt kivételek egyike alapján. A Bizottság hangsúlyozta, hogy az indokolási kötelezettség esetleges megsértése a jelen ügyben semmiképp nem befolyásolta volna az aktus jogszerűségét, mivel az olasz hatóságok részéről történt indokolt megtagadás a Bizottságot kötötte, és a hozzáférésre irányuló kérelem elutasítására kötelezte, és mindenesetre csak egy új, a második megtámadott határozattal érdemben azonos határozattal lehetett beavatkozni (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-16/02. sz., Audi kontra OHMI (TDI) ügyben 2003. december 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5167. o.] 97. pontját és a T-217/03. és T-245/03. sz., FNCBV kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. december 13-án hozott ítélet [EBHT 2006., II-4987. o.] 263. pontját].

184 Harmadsorban, azon kifogást illetően, miszerint az olasz hatóságokkal történt egyeztetés tárgytalan, mivel ezekkel már történt egyeztetés a 659/1999 rendelet 25. cikkének megfelelően, a Bizottság azt állítja, hogy éppen azért kellett egyeztetnie e tagállammal, mielőtt döntött volna a hasonló jellegű adatokhoz való hozzáférésre irányuló kérelemről az 1049/2001 határozat értelmében, mert az Olasz Köztársaság korábban már megtagadta a 2005/163 határozat nem bizalmas változatának (128) és (140) preambulumbekezdésében található táblázatokban szereplő részletes adatok hozzáférhetővé tételét..

185 Az Olasz Köztársaság, a Tanács és a Caremar a Bizottság valamennyi érvelését támogatja. Az Olasz Köztársaság és a Caremar elsősorban arra emlékeztet, hogy a Törvényszék T-168/02. sz., IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds kontra Bizottság ügyben 2004. november 30-án hozott ítéletében (EBHT 2004., II-4135. o.) egyértelművé tette az 1049/2001 határozat 4. cikke (5) bekezdésének hatályát, megállapítva, hogy ez a rendelkezés a tagállamot annak lehetőségével ruházza fel, hogy valamely intézménytől kérje, hogy az előzetes beleegyezése nélkül a tőle származó dokumentumokat ne tegye hozzáférhetővé. Következésképpen, a felperes állításával ellentétben, a tagállam által e rendelkezés értelmében benyújtott kérelem az intézmény számára a kérdéses dokumentum hozzáférhetővé tételének megtagadására irányuló utasítást jelenti.

2. *A Törvényszék álláspontja*

186 Először is a felperes második kifogását kell megvizsgálni, amely szerint az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében előírt kivétel azokra a dokumentumokra vonatkozik, amelyeknek a tagállam a kibocsátója.

187 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jogalkotó az 1049/2001 rendelet elfogadásával különösen eltörölte a kibocsátói szabályt, amely addig érvényesült. Ahogyan a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1993. december 20-i 93/731/EK tanácsi határozatból (HL L 340., 43. o.), a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1994. február 8-i 94/90/ESZAK, EK, Euratom bizottsági határozatból (HL L 46., 58. o.) és az Európai Parlament dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1997. július 10-i 97/632/EK, ESZAK, Euratom európai parlamenti határozatból (HL L 263., 27. o.) kitűnik, e szabály magában foglalta, hogy amikor valamely intézmény birtokában lévő dokumentum kibocsátója természetes vagy jogi személy, tagállam, egyéb közösségi intézmény vagy szerv, illetve bármely más nemzeti vagy nemzetközi szervezet, a dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet közvetlenül e dokumentum kibocsátójához kellett intézni. (a fenti 33. pontban hivatkozott Svédorsdzág kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 56. pontja).

188 A Bíróság megállapítja, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése – amely messze nem csak azokra a dokumentumokra terjed ki, amelyeknek a tagállamok a „kibocsátói", vagy amelyeket ez utóbbiak állítottak ki – potenciálisan kiterjed a tagállamoktól „származó" valamennyi dokumentumra, azaz a kibocsátótól függetlenül az összes olyan dokumentumra, amelyet tagállam küld valamely intézménynek. A jelen esetben kizárólag az a kritérium releváns, hogy a dokumentum honnan származik, valamint az, hogy az érintett tagállam birtokából kikerült-e az a dokumentum, amely a birtokában volt (a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 61. pontja).

189 A felperes e kifogás keretében azt is állítja, hogy a Bizottság azon érvelése, miszerint a tagállam rendelkezik a tőle származó és az intézményeknek megküldött dokumentum hozzáférhetővé tételével szembeni vétójoggal, minden magánszemélyt megfosztana az e tagállamtól származó dokumentumokhoz való hozzáférés jogához.

190 Emlékeztetni kell arra, hogy a második megtámadott határozatban Bizottság megtagadta a Caremarra a Nápoly-Beverello/Capri viszonylatban ráruházott közszolgáltatási kötelezettség teljesítése okán évente viselt többletköltségekre vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést, azon okból, hogy az olasz hatóságok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének értelmében kifejezetten megtagadták a hivatkozott adatok hozzáférhetővé tételét.

191 E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének olyan értelmezése, miszerint az a tagállam számára általános és feltétel nélküli vétójogot biztosít arra, hogy valamely közösségi intézmény birtokában lévő bármely dokumentum hozzáférhetővé tételével szemben pusztán diszkrecionális alapon tiltakozhasson – anélkül, hogy döntését meg kellene indokolnia – egyszerűen annálfogva, hogy a dokumentum e tagállamtól származik, nem egyeztethető össze az 1049/2001 rendelet által követett célokkal (a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 58. pontja).

192 Ugyanakkor számos körülmény szól a 4. cikk (5) bekezdésének olyan értelmezése mellett, miszerint az e rendelkezés által az érintett tagállamra ruházott hatáskör gyakorlását korlátozzák az e cikk (1)–(3) bekezdésében felsorolt anyagi jogi kivételek, és a tagállam e tekintetben csupán a közösségi döntésben való részvételi jogosultsággal rendelkezik. Ebben az összefüggésben a tagállam előzetes beleegyezése, amelyre ezen (5) bekezdés utal, nem a diszkrecionális vétójoghoz, hanem az (1)–(3) bekezdésre alapított kivételek hiányát illető kedvező véleményhez hasonlít (a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 76. pontja).

193 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke így értelmezett (5) bekezdésének eljárásjogi következményeit illetően először is ki kell emelni, hogy – mivel a közösségi jog szabályainak végrehajtása az intézmény és az ezen (5) bekezdésben biztosított lehetőséggel élő tagállam közös feladata, és következésképpen a köztük szükségképpen kialakuló párbeszéd eredménye – az EK 10. cikkben foglalt jóhiszemű együttműködés kötelezettségének megfelelően az intézmény és a tagállam köteles úgy eljárni és együttműködni, hogy az említett szabályok hatékonyan alkalmazhatók legyenek (a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 85. pontja).

194 Ebből következik először is, hogy az az intézmény, amelyhez valamely tagállamtól származó dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet nyújtottak be, és az adott tagállam kötelesek – amint az intézmény értesítette a tagállamot a kérelemről – haladéktalanul jóhiszemű párbeszédet kezdeni az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében foglalt kivételek esetleges alkalmazásáról, szem előtt tartva különösen annak szükségességét, hogy az intézmény a rendelet 7. és 8. cikkében a hozzáférés iránti kérelemről való döntéshozatalra megállapított határidőn belül meghozhassa döntését (a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 86. pontja).

195 Ezután, amennyiben az érintett tagállam e párbeszédet követően tiltakozik a kérdéses dokumentum hozzáférhetővé tételével szemben, köteles megindokolni tiltakozását az említett kivételek alapján. Az intézmény ugyanis nem tehet eleget a tagállam által a tőle származó dokumentum hozzáférhetővé tételével szemben kinyilvánított tiltakozásnak, ha e tiltakozás minden indokolást nélkülöz, vagy ha az előadott indokolást nem az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében felsorolt kivételekre hivatkozva fogalmazták meg. Ha az érintett tagállam az intézmény általi ez irányú kifejezett felszólítás ellenére továbbra sem ad indokolást, az intézmény – amennyiben úgy ítéli meg, hogy az említett kivételek egyike sem alkalmazható – köteles a kért dokumentumhoz való hozzáférést megadni (a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 87. és 88. pontja).

196 Végül, ahogyan különösen a rendelet 7. és 8. cikkéből kitűnik, maga az intézmény köteles megindokolni a hozzáférés iránti kérelem benyújtójával szemben hozott, a hozzáférést megtagadó határozatát. E kötelezettség magában foglalja, hogy az intézmény a határozatában nem csupán az érintett tagállamnak a kért dokumentum hozzáférhetővé tételével szembeni tiltakozására köteles utalni, hanem arra is, hogy e tagállam milyen okokra hivatkozott annak megállapítása érdekében, hogy alkalmazni kell a rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében előírt, a hozzáférési jog alóli kivételek valamelyikét. E magyarázatok teszik ugyanis lehetővé a kérelmező számára, hogy megértse a hozzáférés vele szembeni megtagadásának eredetét és okait, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig azt, hogy a ráruházott felülvizsgálati jogkört adott esetben gyakorolja (a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 89. pontja).

197 A jelen ügyben a második megtámadott határozatból az következik, hogy a Bizottság a kért adatokhoz való hozzáférés azon indokból való megtagadására szorítkozott, hogy az olasz hatóságok azt kifejezetten ellenezték, anélkül hogy megjelölte volna, hogy az olasz hatóságok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1)–(3) bekezdésében előírt melyik kivételre hivatkoztak.

198 A Bizottság a Törvényszéknek a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletből levonandó következtetésekre vonatkozó írásbeli kérdésére válaszként, amelyre 2008. október 30-án válaszolt, benyújtotta az olasz hatóságok 2005. július 8-i levelét. E levélből kitűnik, hogy ez utóbbiak azon okból tagadták meg, hogy a felperessel közöljék a kért dokumentumokat, hogy ez a közlés sértené a Caremar kereskedelmi érdekeinek védelmét az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének értelmében.

199 A jelen ügyben nem a Törvényszék feladata, hogy értékelje a második megtámadott határozat jogszerűségét a kiegészítő indokolás függvényében, amelyet a Bizottság 2008. október 30-án nyújtott be, a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet követően, az írásbeli szakasz lezárása után. A határozat indokolásának ugyanis magában a határozatban kell szerepelnie, és a Bizottság későbbi magyarázatait, különleges körülmények esetét kivéve, nem lehet figyelmbe venni. Ebből következik, hogy a határozatnak önmagában elegendőnek kell lennie, és indokolása nem következhet a határozatot követően akkor előadott írásbeli vagy

szóbeli magyarázatokból, amikor a kérdéses határozat már uniós bíróság előtt kereset tárgyát képezi (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-349/03. sz., Corsica Ferries France kontra Bizottság ügyben 2005. június 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., II-2197. o.] 287. pontját).

200 Az sem fogadható továbbá el, hogy az indokolási kötelezettség esetleges megsértése a jelen ügyben semmiképp nem befolyásolná az aktus jogszerűségét, mivel az olasz hatóságok részéről történt indokolt megtagadás a Bizottságot kötötte, és a hozzáférésre irányuló kérelem elutasítására kötelezte, és az indokolási kötelezettség esetleges megsértése mindenesetre csak egy új, a második megtámadott határozattal érdemben azonos határozathoz vezetne.

201 A Bizottság által hivatkozott ítélkezési gyakorlat (a fenti 183. pontban hivatkozott TDI-ügyben hozott ítélet 97. pontja és a fenti 183. pontban hivatkozott FNCBV kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 263. pontja) ugyanis a jelen ügyben nem releváns, mivel az indokolási kötelezettség megsértése a második megtámadott határozat tekintetében nem teszi lehetővé a Törvényszék számára annak ellenőrzését, hogy az olasz hatóságoktól származó dokumentumokhoz való hozzáférésnek a Bizottság általi megtagadása a szóban forgó olasz hatóságok által azon következtetés levonása érdekében hivatkozott indokokon alapul-e, hogy alkalmazni kell az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében előírt hozzáférési jog alóli kivételek valamelyikét (lásd ebben az értelemben a fenti 33. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 89. pontját). Az a tény, hogy a Bizottságnak szándékában áll a második megtámadott határozathoz érdemben hasonló határozatot hozni azon okból, hogy köti az olasz hatóságok általi megtagadás, a Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletnek megfelelően, nem foszthatja meg a Törvényszéket attól, hogy megvizsgálja a jelen kereset tárgyát alkotó második megtámadott határozat jogszerűségét.

202 Következésképpen, mivel a Bizottság nem tüntette fel az olasz hatóságok által azon következtetés levonása érdekében hivatkozott indokokat, hogy alkalmazni kell az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében előírt hozzáférési jog alóli kivételek valamelyikét, meg kell semmisíteni a második megtámadott határozatot, anélkül hogy határozni kellene a harmadik jogalap keretében felhozott többi kifogásról és a felperes által keresetének alátámasztására hivatkozott további öt jogalapról.

A költségekről

A – *T-109/05. sz. ügy*

203 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanezen rendelkezés 3. §-ának első bekezdése alkalmazásával részleges pernyertesség esetén a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását.

204 Mivel a jelen ügyben a T-109/05. sz. ügyben benyújtott kereset részleges pernyertességet eredményezett, az adott ügy körülményeinek helyes mérlegelése alapján a Törvényszék elrendeli, hogy a Bizottság viselje saját költségeinek egyharmadát és a felperesek költségeinek egyharmadát, ez utóbbi viseli saját költségei kétharmadát és a Bizottság költségeinek kétharmadát.

205 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy a beavatkozó maga viselje saját költségeit. A Bizottság kereseti kérelmeinek támogatása végett beavatkozó Caremar maga viseli saját költségeit.

B – *T-444/05. sz. ügy*

206 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

207 A 87. cikk 4. §-ának első bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Az Olasz Köztársaság tehát maga viseli saját költségeit Az Európai Unió Tanácsa és a Caremar a 87. cikk 4. §-ának alapján maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti a 2005. február 3-i D (2005) 997 bizottsági határozatot abban a részében, amelyben az megtagadja a Caremar által évente viselt, a Nápoly-Beverello/Capri útviszonylatban kompokkal, illetve gyorsjáratú hajókkal történő utasszállítási szolgáltatással kapcsolatos többletköltségekre vonatkozó adatok részleteihez való hozzáférést.

2) A Törvényszék a keresetet a T-109/05. sz. ügyben ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A T-109/05. sz. ügyben az Európai Bizottság maga viseli saját költségeinek egyharmadát és a Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG) költségeinek egyharmadát, ez utóbbi viseli saját költségei kérharmadát és a Bizottság költségeinek kétharmadát.

4) A Caremar a T-109/05. sz. ügyben maga viseli saját költségeit.

5) A Törvényszék megsemmisíti a 2005. október 12-i D (2005) 9766 bizottsági határozatot.

6) A Törvényszék a T-444/05. sz. ügyben az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

7) Az Olasz Köztársaság, az Európai Unió Tanácsa és a Caremar maguk viselik saját költségeiket.

Czúcz Labucka O'Higgins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. május 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér ..... II - 2489

A jogvita előzményei és az eljárás ..... II - 2495

A felek kereseti kérelmei ..... II - 2502

A jogkérdésről ..... II - 2505

A – A T-109/05. sz. ügyben benyújtott keresetről ..... II - 2505

1. A jogvita tárgyáról ..... II - 2505

a) A felek érvei ..... II - 2505

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 2506

2. Az elfogadhatóságról ..... II - 2508

a) A felek érvei ..... II - 2508

b) A Törvényszék álláspontja ..... II - 2509

3. Az ügy érdeméről ..... II - 2510

a) Az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló, negyedik jogalapról .. II - 2511

A felek érvei ..... II - 2511

A Törvényszék álláspontja ..... II - 2512

b) Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétel alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazáson alapuló, első jogalapról ..... II - 2517

A jogi alap kiválasztásában elkövetett téves jogalkalmazáson alapuló első részről ..... II - 2518

– A felek érvei ..... II - 2518

– A Törvényszék álláspontja ..... II - 2519

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésén alapuló második részről ..... II - 2520

– A felek érvei ..... II - 2520

– A Törvényszék álláspontja ..... II - 2524

c) A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésén alapuló, második jogalapról ..... II - 2532

A felek érvei ..... II - 2532

A Törvényszék álláspontja ..... II - 2534

d) Az arányosság elvének megsértésén alapuló, harmadik jogalapról ..... II - 2535

A felek érvei ..... II - 2535

A Törvényszék álláspontja ..... II - 2536

B – A T-444/05. sz. ügyben benyújtott keresetről ..... II - 2536

1. A felek érvei ..... II - 2537

2. A Törvényszék álláspontja ..... II - 2541

A költségekről ..... II - 2546

A – T-109/05. sz. ügy ..... II - 2546

B – T-444/05. sz. ügy ..... II - 2546